

Kördüğüm

— Ruh-unâzenîn · 12 Ekim 2024

Kafamdaki sorunları bir kördüğümüne benzetiyorum. Hani, annenden öğrenir de yazma kenarına başlarsın, ancak ilk denemendir. Annen başından ayrıldıktan sonra, anlattığı gibi işlemeye çalışırsın ama yine de bir yerden bozulur ve kördüğüm oluşur. Çözmek istersin, hatta çözmeye çalıştıkça daha da karmaşık hale gelir. Sonra annen eline alır ve sanki sihirli bir değneği varmış gibi bütün ipi çözer. Daha sonra, deneye yanıla öğrenirsin işlemeyi. Artık ipler daha az karışmaya başlar; arada bir kördüğümler oluşsa bile annenin görmesine izin vermezsin, mükemmel yapıyormuş gibi görünmek için. Ama içinde bir yerlerde, öğrenmeye yeni başlayan o çocuk, "Keşke tekrar bir kördüğüm olsa da benim çözmeme gerek kalmasa, annem bir kez eline almasıyla bütün ipleri çözse," diye düşünür. İşte tam olarak bu.